

2. Medische screening en gedragsopvolging van de hond

Medische screening

- Externe dierenarts:
 - Bij voorkeur tweemaal per jaar een medisch onderzoek door een dierenarts die zowel de fysieke als de mentale gezondheid van de hond evalueert.
 - De hond moet een identificatiechip hebben en een geregistreerd paspoort (Ophorst, 2014).
 - De standaard vaccinaties moeten gegeven worden zoals aanbevolen door de dierenarts.
 - Een jaarlijks mest-onderzoek dat screent op alle mogelijke parasieten en bacteriën is aangeraden.

- Begeleider:
 - De hond moet viermaal per jaar door de begeleider ontwormd worden. Het is aangeraden éénmaal extra te ontwormen indien men met een zwakke doelgroep werkt.
 - De begeleider moet zorgen voor de standaard preventie van vlooiën, teken en parasieten zoals aanbevolen door de dierenarts. Wanneer men werkt met producten die op de huid worden aangebracht (de 'pipetjes'), is het aangeraden 24 uur te wachten vooraleer met patiënten te interageren.
 - De begeleider volgt de gezondheid van de hond dagelijks op. Bij twijfel of de hond op dat moment wel geschikt is om deel te nemen aan AAI, is het aangeraden de hond thuis te houden en eventueel de dierenarts te raadplegen (Ophorst et al., 2014).
 - De gezondheid van de hond (eerdere zoönosen, gezondheidsproblemen, ...) wordt door de begeleider geregistreerd (Khan & Farrag, 2000).
 - Indien de hond ziektesymptomen vertoont zoals diarree, braken, hoesten of niezen, wordt de hond vrijgesteld van AAI-sessies.
 - Pas een week na het eindigen van ziektesymptomen of na volledige genezing van een wonde, kan de begeleider de hond weer voor AAI inzetten (Lefebvre et al., 2008).

Gedragsopvolging

- Externe hondengedragsspecialist:
 - De hond heeft een gedragsevaluatie doorlopen bij een gespecialiseerde organisatie of een hondengedragsspecialist (bv. Delta Society Evaluation Procedure). Een gedragstest voor het inzetten van honden voor AAA moet basiscommando's omvatten zoals zit, lig, blijf en kom, en het vlot wandelen aan een niet-strakke leiband. Ook de reactie van de hond op de volgende situaties moet geëvalueerd worden (liefst in situ) rekening houdend met de situaties waar ze aan geconfronteerd zullen worden: vreemden, andere dieren, medische toestellen,

Zorgbeest

luide en nieuwe stimuli, agressieve stemmen en dreigende gebaren, drukke omgeving en geaaid en geknuffeld worden op een overdreven of foutieve manier (Deltasociety, 2012; Lefebvre et al., 2008).

- De voorkeur moet zeker gegeven worden aan het temperament en aan de natuurlijke reacties van de hond. Gehoorzamen op basiscommando's is secundair.
 - Een hond die stress-signalen vertoont zoals hijgen of het frequent likken van de lippen, wordt best niet goedgekeurd voor AAI door de evaluator (Ng et al., 2014; Fine et al., 2015).
 - Tijdens de evaluatie zijn de honden best aangelijnd met een lijn van ongeveer 1,5 meter en dragen een zachte halsband of tuig. Vermijd het gebruik van een hoofdtuig (bv. gentle leader) en gebruik zeker nooit slipkettingen, halsbanden met stroom of ijzeren halsbanden (al dan niet met pinnen die in de hals prikken), gebruikt worden.
 - Bij voorkeur wordt het gedrag elk half jaar opnieuw geëvalueerd of sneller indien er zich problemen voordoen (Lefebvre et al., 2008).
- Begeleider:
 - De begeleider volgt het gedrag van de hond dagelijks op.
 - De reactie van de hond moet voorspelbaar, vriendelijk, vertrouwelijk en zonder enige blijk van agressie zijn.
 - Idealiter registreert de begeleider de impact van de AAI-sessies op de hond (Fine et al., 2013).